

Maranatha Mare
Mei 2013
Jaargang 40 No 4

By die poskantoor as nuusblad geregistreer

Waar vinden wij God?

Waar vinden mensen God? Die vraag intrigeert me. Wanneer ik op reis ben, kijk ik uit voor tekens van waar mensen God ontmoeten. Ik luister naar hun taal wanneer ze over God spreken.

God is voor mensen daar waar zij leven, in hun omstandigheden en ervaringen. Ze spreken over God in de taal van wat hun bekend is.

Op deze reis was ik eerst in Canada. De inheemse bevolking ("Indianen" in de oude taal) die zichzelf nu "the first nations" noemen, aanbidden God in taal als: Schepper van de lucht, de zee, het land. Ze danken God voor het land en wat het land voortbrengt opdat mensen kunnen leven.

Ik moest denken: hoe bidden wij? In mijn alledaagse ervaring speelt de schepping van God geen grote rol. Mijn dag bestaat meer uit cultuur dan natuur. Meer uit wat mensen maken dan wat God heeft gemaakt. Als ik wel voor de natuur bid, dan omdat mensen daar zo een rommel van maken.

In mijn alledaags bestaan nemen de maaksels van mensen mijn tijd en energie op. Paperassen produceren, documenten typen, verslagen schrijven, systeemregels nakomen – eindeloos. Houdt me bezig. Heel erg druk.

Toen ik met die mensen van "the first nations" bad, besepte ik: waar ik me mee bezig houd is zo klein! Gods schepping is groot. En God is groot. Met de focus even daarop, krijg ik rust, een gevoel van balans en ruimte. Ik kan weer ademen. Wat klein en onbenullig, doch zo veeleisend is, komt in perspectief.

En heel gepast was mijn laatste ervaring van Canada de Niagara watervallen. Groot. Rustig. Prachtig.

Toen over de rivier naar de VSA. Ik had even tijd voor mijn volgende verplichting in Princeton. Het werk dat ik intussen moest afmaken kon op enige plek. Lang geleden toen ik in Amerika studeerde wilde ik met een paar vrienden naar Boston. Dat is niet gelukt. Nu heb ik eindelijk de kans om Boston onderweg naar Princeton te bezoeken, dacht ik.

Maar de middag voor mijn vertrek gebeurde het. De bom ontplofte in Boston. Mensen dood. Mensen verloren hun benen. Een grote chaos in de stad. Dus: geen bezoek aan Boston.

Net als na 11 september 2001, ging Amerika naar de kerk. In grote getallen. "Wij keren ons tot God wanneer zaken buiten ons beheer schijnen. Deze situatie is buiten ons beheer. Wat zeggen jullie over God in omstandigheden als deze?" vroeg de TV-persoon de bekende pastor, Joel Osteen en zijn vrouw, ook een pastor.

“God of the gaps”, wordt deze mentaliteit vaak genoemd. De plaats voor God is daar waar wij het niet zelf kunnen. Waar wij het wel zelf kunnen, heeft God dus geen of weinig plaats. Dit is waarschijnlijk waar heel veel gelovigen God vinden – in de gaten.

De twee pastors zeiden: God is in *alles* tegenwoordig. En als gelovigen willen we *alles* in Gods handen geven. Wij willen God vinden alle levensomstandigheden, niet alleen wanneer wij het niet kunnen. God is er in tijden van verdriet en ellende. Ook wanneer wij in dit weten geen troost vinden. God is er wanneer het gewoon eraan toegaat. Tegenwoordig in ons kleine alledaagse. God-met-ons ook wanneer het goed gaat. Dichtbij. God voorziet.

Waar vinden wij God? Alleen nog in de gaten, of overal. In de lucht en de zee en het land. In de natuur en de cultuur. In verdriet en vreugde. In alledaagsheid. In alles.

Hoe groot is God. En hoe nabij.

Yolanda Dreyer

Jeltje Jekel

25 September 1925 – 15 April 2013

Op maandag 15 april 2013 is van ons heengegaan onze Moeder, Oma en Oomsie. We denken met dankbaarheid aan haar.

Rieneke, Hans en Erika, Joke en Eddie, Mieke en Dawie, kleinkinderen en achterkleinkinderen.

Haar uitvaartdienst vond plaats op zaterdag middag 20 april, en de voorganger was Ds Carusta van der Merwe.

De volgende gedicht is geschreven en voorgedragen door dochter Mieke McDonald:

Mam, 5 maanden geleden werd je stem stil
Dat was de Heer ze wil
We wouden weten waarom
God ze antwoord : "Daarom"
We mogen vragen vragen
Maar wonderen wel alle dagen
Waarom je lijden zo lang moest duren
Maar de Heer wist van beter.

Voor eeuwig leven jullie als ouders in ons voort
Bloed van jullie bloed
Dat is hoe het hoort
We zullen jullie altijd missen
Maar God heeft zich niet vergissen

Nou is je stem voor altijd stil
Weereens de Heer ze wil
Maar nu hebben wij berusting
Zo is het goed
Rust zacht! Rust stil
En doe Pappa de groeten

Jeltje Jekel

Waar ik vandaan kwam, namen vrouwen niet graag de leiding.

Toen ik in deze gemeente kwam, was Jeltje een leider, een ouderling – samen met Sjanie, Janny en Dien.

Jeltje deed haar werk als ouderling zó goed dat het soms een probleem werd.

"Wij zien nooit iemand van de kerk", klaagden een stel. Ik wist dat Jeltje, hun ouderling was en dat ze er één maal per week op bezoek ging. Dat zei ik dan ook. "Nee, maar ze komt niet als ouderling. Ze komt als vriendin", was het antwoord.

Jeltje was een ouderling die haar wijk mensen echt verzorgde. Ze wist wat met hen aan de hand was. Ze leefde met hen mee. Ze bezocht hen regelmatig, hielp als ze iets nodig had, informeerde mij wanneer het nodig was. Een kostbare hulp. Een kostbare mens.

Ook in de Contactgroep, de Bijbelstudiegroep die toentertijd bestond, nam Jeltje vaak leiding. De predikant was welkom, maar de leden van de groep deden het zelf. Theo van der Berg deed de organisatie en enkele anderen leidden om de beurt de Bijbelstudie. Jeltje's diep, doorleefde, praktische spiritualiteit en de rustige manier waarop ze daarover kon spreken, waren ons allen tot zegen. Ik dank God daarvoor.

Ik zou Jeltje ook beschrijven als "a fiercely independent person". Daarom dank ik God dat zij zo lang een onafhankelijk en dienstbaar leven kon leiden. En dat de tijd toen ze dat niet meer kon, relatief kort was. Ik gun haar de vrijheid die ze nu heeft van harte.

De rijke erfenis van de mens, Jeltje Jekel, is een gave van God niet alleen voor haar kinderen en familie, maar ook voor deze gemeente, en voor mij.

Wij danken God voor Jeltje!

Met liefde van Yolanda

Herinneringen aan Jeltje Jekel

Wat kan ik van me moeder Jeltje Jekel zeggen? Ze was een formidabele vrouw.

Zij en me vader, die al ongeveer 20 jaar overleden is, zijn uit Nederland hierheen gekomen om een nieuw begin te maken. Het was voor hun zeker dat se in Zuid Afrika gingen wonen en hier een toekomst zagen, ze gaven daarom hun Nederlandse burgerschap op en namen Zuid Afrikaanse burgerschap op. De toekomst waarin ze geloofde is dan ook bereikt. Dat blijkt duidelijk uit wat wij als kinderen en kleinkinderen hebben bereikt.

Deze kerk heeft een heel belangrijke rol gespeeld in het leven van mijn ouders en ook van de kinderen. Mijn ouders waren deel van een groep mensen die gemoeid waren met de ontstaan en bouw van deze kerk. Beiden mijn vader en moeder waren deel van de kerkenraad. Mijn vader en moeder waren jaren lang in het kerkkoor. Ik denk dat de kerk de familie werd die iedere Nederlander hier in ZA niet meer had. Al onze familie is nog in Nederland en daarom vervulde deze kerk zo een grote rol in onze familie. Het is dus voor ons als kinderen belangrijk dat mijn moeder zoals mijn vader hier met een eredienst herdenkt word, voor haar crematie. Na de crematie zullen we haar as ook gaan

uitstrooien op hetzelfde plek waar mijn vaders as nou al 20 jaar lang deel van de aarde is. Ik dank dus iedereen die als deel van deze kerk ook deel van onze ZA familie was en steeds is.

Na mijn vaders dood bleef mijn moeder een aantal jaren wonen in het huis die zij en me vader samen gebouwd hadden en waarin wij opgroeiden. We hadden de hulp van een stel inbrekers nodig om haar zo ver te krijgen om haar huis te verkopen en naar Northwold Terrace te gaan. En zo begon een nieuwe era met nieuwe vrienden. Ik dank dan ook iedereen bij Northwold Terrace die deel was van haar leven.

Mijn moeder was behulpzaam en mededeelzaam. Wij nodigden haar van tijd tot tijd uit om bij ons in Pretoria op bezoek te komen op een zondag. Ze was altijd laat, want ze moest eerst koffieschenken en een paar mensen rond rijden. Ze nodigde wekelijks van haar kinderen en kleinkinderen voor avondeten. Zij zorgde ook voor anderen, door donaties aan welzijn organisaties.

Mijn moeder had zoals ik liefde voor muziek. Ze ging geregeld met haar muziekvrienden naar middageten concerten. Wij nodigde haar dan ook uit om bij ons in de kerk in Pretoria naar muziek uitvoeringen van Ockie Vermeulen en Charl du Plessis te komen luisteren – iets wat ze altijd genoot.

Mijn moeder was altijd een sterke en gezonde vrouw – daarvan getuigd dat ze me vader met ongeveer 20 jaar heeft overleefd. De laatste jaar of twee ging haar gezondheid achteruit en dat was voor haar een frustratie. Na de vorige beroerte in mei 2012 ging haar gezondheid heel sterk achteruit en waren wij bezorgd over haar verzorging. In december 2012 kreeg ze weer een beroerte en nu was ze verlamd aan de rechterkant en haar spraak ook aangetast. Nu was het vuurtje bijna geblust en het was voor haar een geweldige frustratie dat ze niets meer kon of kon praten. Ze is toen opgenomen in Eccleston 201 in Bryanston waar Pippa Vermaak en zuster Tendai haar met liefde en toewijding hebben verzorgd. Jeltje heeft ons vaak op het hart gedrukt dat we haar niet in een 'donker gat moesten drukken om dood te gaan'. Beide Pippa en Zuster Tendai noemde aan ons nadat me moeder overleden was dat ze haar glimlach zouden missen. Het feit dat zij zo geregeld getrakteerd waren op een vriendelijk glimlach was aanduidend dat ze niet in een 'donker gat' was, maar dat ze waardering had voor wat er in Eccleston gedaan werd.

Ik wil ook alle vrienden en vriendinnen die haar zo getrouw opzochten bij Eccleston, bedanken ervoor. Het feit dat ze niet wegbleven ook al was het moeilijk om met me moeder te communiceren zegt iets van me moeder, maar bovenal iets van haar vriendenkring.

Ik sluit af met een stukje muziek van de Messias van Handel met de volgende treffende woorden:

“O death, where is thy sting,
O grave, where is thy victory?

The sting of death is sin, and the strength of sin in the law.

But thanks be to God, who giveth us the victory through our Lord Jesus Christ.”

Hans Jekel

Gemeentenuws

De maand april stond in het teken van afscheid nemen van onze Wim Kleiman. Begin april arriveerden zijn dochters Annie Verniers van Nederland en Martine Homann van Canada en kwamen samen met Wim naar de kerk. Om ze welkom te heten kregen ze de bloemen mee van de eredienst. Met zijn drieën hebben ze al Wim zijn spullen opgeruimd en uitgezocht.

Op zondag 14 april tijdens het koffiedrinken, heeft de diaconie Wim namens de gemeente hartelijk bedankt voor al zijn werk als diaken en stichters lid van onze gemeente en ook een blijk van waardering aan Wim overhandigt.

Op zondag 21 april heeft de voorzitter van de Eredienstcommissie Wim bedankt voor al zijn inzetten in de EDS, met een klein blijk van waardering. Op 25 april vertrokken Wim en Martine naar Canada en Annie weer naar Nederland. Het ga je goed Wim en wij wensen je een rustig en gezellig leven in je nieuwe omgeving.

Inhuldigingsviering

De Nederlands Spreekende Gemeente beoogd op 12 mei 2013 een special Eredienst te houden i. v. m. de inhuldiging van Prins Willem Alexander van Oranje tot Koning. Na afloop zal er een gezellige bijeenkomst zijn boven in de Zaal, om deze historische gebeurtenis als Gemeente te vieren. Daar wacht dan ook een paar leuke verrassingen voor iedereen – komt u ook?

Van de Inhuldigingsviering commissie

CAR BOOT/ JUMBLE SALE

DATE: SATURDAY - 4th May 2013

TIME: 08:00 - 12:00

WHERE: DUTCH SPEAKING CHURCH
3 SHERBORNE ROAD
PARKTOWN

Advocaat kroketten haring rook worst snert poffertjes pannenkoek gebak boerenkool nasi drop honing muziek bier fancy dress sjoelen handwerk planten kunst glühwein – ik noem een paar dingen die al geregeld zijn voor de Dutch Winter Faire op zaterdag 6 juli. Wij zijn bijna gereed met onze spullen en de kraampjes van buitenstaanders zijn ook bijna klaar geregeld.

Zeg het door aan uw vrienden en familie: dit word een evenement die het grootste en beste zal zijn deze decade! Dit wordt een viering van alles Nederlands voor de Nederlandse gemeenschap van Gauteng. Een gelegenheid om ook Nederlands te vieren met kinderen en vrienden die niet Nederlands zijn en zo ons achtergrond te delen. Wij zoeken nog steeds prijzen en spullen voor de Classics and Collectables, boeken en planten.

Nicolette van den Eijkel / 083 308 5536 / nvdeijkel@mweb.co.za

Facebook: <http://www.facebook.com/groups/DutchWinterFaire/>

Bersheba Foundation

Natuurlijk kan iedereen nog best onthouden wat BF is. Het was immers vanaf 1990 de hobby van Flip van Zeeventer, dat hij volhield tot kort voor zijn dood! Ik had er zelf ook mee te maken vanaf de stichting die nota bene in de Maranatha-kerk plaatsvond.

Het was dus echt een outreach-vrucht van de Nederlandssprekende Gemeente.

Daarom nu het verzoek: "Wie zou de plaats van Flip van Zeeventer willen overnemen?"

Jannie en Ina Pol hebben vele jaren heel actief meegedaan en daar zijn we nog heel dankbaar voor! Maar daar zijn ook plaatsvervangers nodig.

Ons huidige magere bestuur vergadert eens per maand in de St Andrew Kerk en leden worden, als ze kunnen, ook gevraagd om

projecten in nood te bezoeken en professioneel te helpen met materiele hulp. Natuurlijk zijn pensionarissen heel welkom.

Of als u zelf niet kunt, kent u vast wel ergens mensen zoals Flip van Zeeventer.

Eigenlijk hebben we hetzelfde probleem bij Langlaagte Church Trust/Fundisizwe Development Projects. Het is een goed bestuur maar te klein. En vrijwillige helpers zijn nodig.

Hoe kan ik nou zelf met emeritaat gaan, nu FDP een groot netwerk heeft en te maken kreeg met honderden wezen en gedegradeerde hostels. Het werd dit jaar nog erger nu we een onder-onderwereld ontdekten van "Child Labour" en "Human Trafficking" hier bij ons in de binnenstad. Daar zal dus waarschijnlijk nooit emeritaat voor mij bestemd zijn. Alsjeblieft ook niet, want dit is net zoals bij Flip steeds een uitdagende, avontuurlijke uitdaging!

Daarbij denk ik veel aan een artikel in Beeld van uw predikant, al lang geleden.

Ik onthoud het zo: "De kerk, en iedere christen, zijn eigenlijk de ogen, de handen, het hart van God in de wereld". Ik meen dat het in 2012 met de opstanding te maken had. Meestal bid ik met open ogen en probeer zaken aan te pakken!

Joop en Wil Lensink

Een briefje van de Scriba's Ellen en Hanja

Tegenwoordig gebruiken wij e-mails om de gemeente op hoogte te houden van wat er reilt en zeilt in onze gemeente alsook om de Mare elektronisch uit te sturen. Daarvoor hebben wij een lijst van e-mail adressen die iedere maand langer wordt. Om de e-mails uit te sturen, moeten wij de lange lijst verdelen in kleinere groepen.

Waarom vertel ik dit alles? Wij krijgen vaak navraag waarom wij niet e-mails uitsturen aan iedereen, want mensen zien niet de naam van een vriend/in de lijst van e-mail adressen. Dat komt dus omdat er meer als een groep e-mail adressen is voor hetzelfde e-mail of Mare.

Wij proberen deze lijsten en groepen zo goed en accuraat mogelijk bij te werken. Als u hoort dat er een e-mail of Mare is uitgegaan en u hebt het niet ontvangen, laat het ons dan weten.

En als u een fout ontdekt in de e-mail adressen of op de Zondag liturgie of ergens in de Mare of op Facebook, onthoudt u dan dat wij iedere week de liturgie voorbereiden voor printer en scherm en Facebook, iedere maand de Mare samenstellen voor printer en e-mail, en alle informatie van de gemeente en alle belangstellenden bijhouden – wij kunnen ook fouten maken. Groetjes, **Hanja en Ellen**

De rouwplank

Mensen praten niet graag over de dood. Zelfs dominees niet. Let maar eens op: veel preken gaan wel over ziekte en verdriet. Die vormen de hoofdmoot van veel preken. Over de dood wordt vaak gezwegen.

Toch is het goed om er over te spreken en ook om over te preken. Om er over na te denken dat op een dag daar het einde van je leven er zal zijn.

Ik ga komende vrijdag een programma maken met een dominee die nog niet zo heel lang geleden zijn vrouw verloor. Het was bij de geboorte van hun derde kind. Toen was zij dominee en hij godsdienstleraar. Hij nam later haar plaats als dominee in. In dezelfde kerk!

Zijn vrouw overleed toen zij 31 jaar was.

Ik zie er naar uit om met hem in gesprek te gaan. Ik heb intussen in mijn leven veel meegemaakt, maar Ees en ik zijn nog altijd samen. Al zes en veertig jaar. Daarom hoop ik van deze jonge dominee veel te leren.

De familieleden en vrienden van deze dominee kregen op een dag twee kaarten in de bus: een rouwkaart en een geboortekaartje.

Alleen heeft hij tot nu toe zijn kinderen opgevoed. Een onderdeel van zijn opvoeding is ook met de kinderen praten over de dood en in het bijzonder over hun moeder die er niet meer is.

Eerst vertelde hij dat moeder overleden was. Dat begrepen de kleintjes niet. 'Is moeder nu dood of is ze overleden?' En 'Wat is dat?' 'Overlijden'. Sindsdien heeft hij toch maar gekozen voor het wat harde maar wel duidelijke woord 'dood'. Dat begrijpen de kleintjes. Ze hebben ook wel eens een dood vogeltje gezien. Zo zeggen we dat toch. We praten niet over een vogeltje, dat overleden is.

Het is zoeken naar woorden, maar ook naar antwoorden op vragen die je zelf ook lang niet altijd niet weet. Over sterven, over God, over weerzien en nog veel meer.

En om dat gesprek elke keer weer op gang te brengen heeft hij een 'rouwplank' aan de muur hangen. Er worden tekeningen op geprikt, kaarsen getekend. Met Kerst, Moederdag en de verjaardag van de jongste maken de kinderen iets bijzonders voor op de plank. Zo creëert hij mogelijkheden om met de kinderen over hun moeder te praten.

Ik vind zo'n rouwplank een heel goed idee.

Te veel wordt de dood uitgebannen in onze huidige cultuur. Ook doden kunnen worden verzwegen. Toch hebben ook zij recht op een plek in ons leven.

In een boekje dat deze dominee schreef ('Dolen in rouw') schrijft hij ook daarover. Hij kiest voor de omschrijving 'het verdriet een plek

geven'. Vindt dat beter dan 'verdriet verwerken'. Verdriet en gemis zal na het sterven namelijk je leven lang je vergezellen. Het heeft recht op een eigen plek.

Wij hebben nooit een rouwplank gehad. Toch hebben we in onze kamer ook veel herinneringen aan onze ouders. Natuurlijk zijn daar de foto's. Op de trouwfoto van mijn vader en moeder heb ik hun ringen gehangen. Ik kreeg ze van mijn broer en zus.

Ik heb ze ooit gekocht van het eerste geld dat ik met preken verdiende. Door de oorlog hadden mijn ouders om eten (ook voor mij) te kunnen kopen hun eerste ringen verkocht. Ik moet eigenlijk al die dingen voor mijn kinderen gaan opschrijven.

Ze zullen ook niet begrijpen waarom dat tasje aan een van de stoelen die in onze kamer staat, hangt. Het is het tasje van de moeder van Ees. Ze droeg het als ze naar de kerk ging. Haar bril hebben we ook nog. Hij ligt op de Statenbijbel van mijn opa. Zo'n glimmend brilletje boven op dat dikke boek met kopen sloten.

En zo is er meer..

Het herinnert aan vroeger. Aan onze ouders. Ook al zijn ze gestorven, ze leven in onze gedachten voort. Vaak zeg ik nog wel eens: dat had pa moeten meemaken. Peter mijn zoon en zijn naamgenoot preekt elke zondag in onze gemeente. Pa zou altijd onder zijn gehoor hebben gezeten. Wat had hij graag dominee geworden!

Met mijn zus ben ik nu bezig alles van vroeger op te schrijven en te verzamelen. We hebben tegenwoordig geen rijen mappen en grote dozen meer nodig. Alles leggen we digitaal vast.

Maar...onze ouders werden oud.

De vrouw van mijn gast werd maar 31 jaar. Hoe verschillend kan sterven zijn. Jong sterven is sterven met verdriet. Dat sterven doet pijn. Als iemand in de negentig mag worden is dat sterven met een glimlach. Toen mijn moeder werd begraven, liepen al onze kinderen met een grote zonnebloem. Zonnebloemen keren zich naar Het Licht.

Die dominee heeft zijn eigen plek. Zijn eigen 'klaagmuur'. De kinderen hun eigen rouwplank.

Overweeg eens wat jij kunt doen. Geef je verdriet een eigen plek.

Ds Arie van der Veer

<http://www.eo.nl/geloven/programma/nederlandzingt/weblog/de-rouwplank/>

Dienstrooster Mei 2013

	5 mei	12 mei Koffiedrinken	19 mei	26 mei
1	Jeugd	C Reinten	F vd Kuil	N vd Eijkel
2	Jeugd	T van Wyk	E de Jong	KJ Leeuw
3	Jeugd	R Appel	J de Jong	R Boer
4	Jeugd	N Knoester	D Kruger	S Steen
5	Jeugd	C Strydom	W Kruger	A Knoester
Begroeting	H Kettner	M Letterie	H Kettner	P Reinten
Bloemen	J vd Eijkel	A Andeweg	F Smal	D Smit
Koffie		E de Jong P le Roux		

Agenda Mei 2013

Woensdag 1	8h00 – 14h00	Oranjehof Markt
Zaterdag 4	8h00-12h00	Car Boot Sale
Zondag 5 Jeugddienst	10h00 11h00	Eredienst Ds C van der Merwe Eredienstcommissie
Maandag 6	10h00	Bijbelstudie – Ouderen Noorde Vic Vernede – 073 700 9610
Dinsdag 7	9h00 - 13h00	Kerkkantoor
Donderdag 9 Hemelvaart	17h30	FINCOM
Zondag 12 Inhuldigingsviering Moedersdag	10h00 11h00	Eredienst Ds Y Dreyer Koffiedrinken
Dinsdag 14	9h00 -13h00	Kerkkantoor
Donderdag 16	10h00 19h30	KOFFIECLUB Bijbelstudie Noorde Rieneke 011 704 3602
Zondag 19 Pinkster	10h00 11h00	Eredienst Ds Y Dreyer Kerkenraadvergadering
Dinsdag 21	9h00 -13h00	Kerkkantoor
Zondag 26 mei	10h00 11h00	Eredienst Ds Y Dreyer Gemeentevergadering
Dinsdag 28	9h00 - 13h00	Kerkkantoor
Zondag 2 juni	10h00	Jeugddienst Ds C vd Merwe

Verjaardagen Mei 2013

Woensdag 1	Marijke Blaauwhof	011 969 2071
Donderdag 2	Roos Visser	011 888 6523
Zaterdag 4	Dawie McDonald	011 475 4375
Dinsdag 7	Andre le Roux (Knoester)	
Woensdag 8	Ina Tanzer	011 768 6242
Donderdag 9	Meta de Haas	011 465 6363
Donderdag 9	Rietje Spoon	011 807 1157
Vrijdag 10	Martin vd Kuil	011 894 2556
Dinsdag 14	Nicholas Reinten	012 205 1437
Woensdag 15	Frouk Smal	083 707 2478
Woensdag 22	Vic Vernede	011 705 3553
Woensdag 22	Corrie Wuestenenk	
Donderdag 23	Margaret Storer	084 800 6798
Vrijdag 24	Rob Appel	011 864 1174
Zaterdag 25	Evert de Jong	011 453 8928
Zondag 26	Clara Bekker	011 622 5472
Zondag 26	Ester Goede	011 478 2484
Dinsdag 28	Alea Koning	011 973 1091
Vrijdag 31	Joop Mojet	011 393 4928

MARANATHA KERK

Webadres	http://www.nlgemeente.co.za
Facebook	http://tinyurl.com/FBMaranatha
Straatadres	Sherborneweg 3, PARKTOWN
Postadres	Nederlandsprekende Gemeente Postbus 84552 GREENSIDE 2034
Predikante	Ds Yolanda Dreyer 012 348 9850 / 082 893 2104 yolanda.dreyer@up.ac.za Ds Carusta van der Merwe 082 554 7715 carusta@gmail.com
Kerkkantoor Dinsdag ochtend 9h00 – 13h00	Arma Blaauwhof 011 726 1409 nlgemeente@mweb.co.za
Bank Details	Beneficiary: Ned. Hervormde Kerk Nedbank Current Account 1979 316872 Branch: Nedbank Fox Street Branch Code 190805
Scriba Redactrice Mare	Ellen van der Kuil 011 478 1082 / 083 626 3272 vdkuil@iafrica.com
Scriba Registratie	Hanja Kettner 012 654 7692 / 082 546 8471 hanja.kettners@vodamail.co.za
Kassier	Marco van Wieringen 011 442 9696 marcovw@mweb.co.za
Koster	Aad van der Kuil 011 792 1145
Organist	Richard Steinmann 011 234 5857 steinmann@absamail.co.za